

Hensyn til den under 2 ommeldte Offerdag, der i samme Sognemenighed snart kan finde Sted, snart ikke, gives en almindelig Bestemmelse om, at naar Kapellaner med Ret til Offerdag ere ansatte i Menigheder, hvor Afløsning for de øvrige offerberettigedes Vedkommende har fundet Sted, skal der i Stedet for denne Offerdag ydes et Vederlag svarende til en Tredjedel af den for Sognepræsten fastsatte Afløsningssum for Højtidsofferet, hvilket Vederlag udbetales og paalignes efter de samme Regler som Højtidsofferet.

Ligeledes er Udvalget enig om Nødsnagigheden af, at der aabnes Afgang til en Afløsning af de ovenfor under 3 ommeldte Accidenser. Nogle af Udvalgsmedlemmerne ere endog af den Mening, at der for Accidenserne Vedkommende hersker større Utilfredshed baade hos de ydende og hos de modtagende med den nuværende Ydelsesmaade, end Tilfældet er for Højtidsofferets Vedkommende, og i hvert Fald maa det vistnok erkendes, at som Forholdene nu en Gang have udviklet sig, kræver Folketjens Tary, at der finder en Afløsning af Accidenserne Sted, navnlig for at ikke de mindre bemidlede skulle fristes til at komme ind paa at afholde sig fra at lade kirkelige Handlinger foretage af Hensyn til, at der hver Gang skal betales derfor. Udvalget har derfor foreslaaet, at der herefter i Forbindelse med Højtidsofferets Afløsning skal finde en Afløsning af Accidenserne Sted, og at der i de Sogne, hvor Højtidsofferet allerede er afløst, skal aabnes Afgang til tillige at faa Accidenserne afløste.

Hvad Fremgangsmaaden angaar, forandrer Lovforslaget den hidtil gældende Regel om, at Afløsning kun kan finde Sted, naar de offerberettigede og Sogneraadet ere enige derom, derhen, at Afløsning skal kunne ske under Ministeriets Approbation paa Forlangende af et Flertal af de offerpligtige, uden at enten Sogneraadet eller de offerberettigede kunne modsætte sig det, kun at Afløsningen, naar nogen offerberettiget, der er kaldet forinden Lovens Strafftræden, ikke har

været enig deri, først kan træde i Kraft efter indtruffen Balance i hans Embede. Den sidstnævnte Bestemmelse antages efter de Bemærkninger, der ledsage Lovforslagets § 3, ikke at have nogen større praktisk Betydning, men er bleven optaget, fordi den anses for at være en ligefrem Følge af, at de paagældende Embeds- og Bestillingsmænd ikke ere kaldede med Forpligtelse til at underkaste sig en saadan Afløsning. Udvalget skal her til bemærke, at Rigsdagen tidligere har antaget, at Embedsmænd maatte finde sig i Forandringer i Ydelsesmaaden for deres Embedsindtægter, selv om de ikke vare kaldede med Forpligtelse til at finde sig deri, naar de blot ved den ny Ydelsesmaade fik fyldestgørende Erstatning, jfr. Lov Nr. 156 af 30te Novbr. 1874 § 12, og man mener, at der i det foreliggende Tilfælde er særlig Anledning til at gøre Anvendelse heraf, da det synes mindre heldigt, at de paagældende paa Embedets Vegne skulle forhandle om en Afløsning af Offer og Accidenser, der kun skal gælde for deres Eftermænd, men ikke for dem selv.

Vederlagets Størrelse skal ifølge Forslaget søges fastsat ved en Forhandling mellem de offerberettigede, en delegeret for de offerpligtige og Sogneraadet eller et af dets Medlemmer, og hvis Enighed paa denne Maade ikke opnaas, skal Gennemsnittet af de faktiske Indtægter i det sidst forløbne Jemaar med Tillæg af en Tiendedel lægges til Grund for Ubregningen. Udvalget foreslaar i Stedet for Gennemsnittet for det sidste Jemaar med Tillæg af en Tiendedel at lægge Gennemsnittet for Aaret 1883—92 eller det Tidrum af dette Aaar, for hvilket Oplysninger have, til Grund for Opgørelsen. Det stemmer med, hvad ogsaa Ministeriet ifølge dets Bemærkninger til Forslagets § 2 har ønsket, at vælge en saadan længere Arrække, hvorved man er mere sikret mod, at Tilfældigheder faa en utilbørlig Indflydelse paa Bestemmelsen af Vederlagets Størrelse, og naar man vælger det nævnte bestemte Aaar, synes det efter de forelig-